

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De p[ri]uile. q[uod] e[st] p[e]c[ca]ti i[m]munitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De privilegiatis gratijs Ma.

Ad obiecta. ¶ Ad illud at qd obiectū est de eius morte credim⁹ q mortua est pre amore sine dolore. Et nō est etiā eadē rō de morte dñi. qz cuz illa debuit esse satis factoria in summo ueniebat ⁊ optebat q esset penalis in summo ⁊ etiā uolūtaria in summo. Un̄ fuit spū pmittēte carni impropria. vñ ibi simul in summo mor⁹ fuit naturalis ⁊ rōnalis vñ summū gaudiū ⁊ summ⁹ dolor ⁊ unū fuit materia alterius. qz summe gaudebat q p summū dolorē humanū genus redimebat. hic aut scz in maria motus rōnalis grā informatus motum natura lē sopiebat ⁊ vincebat. ita vt cū in potētia essz ⁊ charitas vulnerata in summo ⁊ in summo sursum trahebat ⁊ vinculū impediens scz aligantiam corporis dissoluebat.

Ad autorita. ¶ Ad autoritates q opposite sunt ad carnalē assuptōem s̄ginis marie r̄ndemus q quattuor sunt genera supponibiliū. Prim⁹ est Quattuor s̄ ḡna suppoibi. qd ex sacra scriptura ita expresse est determinatum q nec dubitatio nec opinio p̄t circa p̄trariū. de hoc d̄t Dam. Dia q tradita sunt p le gē. p pphetas. p aplos. ⁊ euāgelistas suscipim⁹ ⁊ ueneramur ⁊ cognoscimus nihil vltra req̄rentes ¶ Alter⁹ genus p oppositū ad hoc qd est oīno incertū ⁊ q̄tū ad sententiā ⁊ autoritatē. hoc est simplr apocrifum vel est incertū q̄tū ad autoritatē. sed nō q̄tū ad sententiā et hoc est apocrifum s̄m quid. ⁊ illud ponit dubi⁹. Inter hec duo sunt media ¶ Terciū ergo ⁊ p̄mū mediū est. qñ aliqd nō est determinatū ex scriptura nec p rōnem necariā p̄t. p̄bari. nec etiā p̄t euidētia sumi. sed ex p̄sequētia scripturarū ⁊ apparentijs rōnū p̄t. ⁊ ipsuz et suū oppositū eq̄liter uideri ⁊ psuaderi. ⁊ h̄ p̄p̄t vocari opinabile vt s̄qdā opinioēs sc̄tōz. vt ē illa Utr̄ oīa s̄l̄ sint creata. ⁊ illa. vtr̄ āgeli s̄l̄ i gratijs creati. ⁊ s̄l̄ia ¶ Quartū gen⁹ ⁊ sc̄dm mediū ē. qd qd ē i scriptura bibliē nō ē exp̄sse determinatū. nec ex euidētia sui mani festū. tñ ex p̄sequētia scripture ⁊ apparentia rōnuz ita est p̄babile q nulla scriptura nulla rō h̄z aliud opponere in p̄trari⁹. ⁊ illud ē pie credēdū Un̄ p̄mū ē exp̄sse determinatū. sc̄dm est pie credēdū. terciū opinatū. quartū apocrifum. Hierony⁹. ḡ q̄ fuit interpres bibliē loquit̄ vt interpres nihil uolens interfere nisi qd p bibliā est exp̄sum. Aug⁹. aut vt expositor ⁊ inuestigator nō tñ ponit vel supponit ea q̄ sunt p̄ncipia sc̄ie. sed ea q̄ necariō p̄sequūtur nulla rōne vel autoritate repugnāte. Et sic manifestuz est qualiter beatissima s̄go habuit gratias omniū p̄munes. ⁊ speciales

Questio. xxv. est de suis pri uilegiatis gratijs q̄s ipsa sola ⁊ nulla alia creatura possit. Querit ergo p̄mo de hoc p̄uilegio qd est peccati im p̄na rō q̄nitas. vtr̄ hoc fuerit p̄uilegiū impatris. ¶ Et uidet̄ p̄mo q nō

De privilegiatis gra. fo. lxxiij

ij. ioh. ij. Si dixerimus qz pctm̄ nō habemus nos ipsos seducimus
Item Ecc. neqz infans vnius diei est sine pctō sup terrā. Itē iob. stel
le nō sunt mūde in aspectu ei⁹. Itē ap̄lus ad Ro. iij. oēs peccauerūt
Et Lu. vij. Quis ḡ plus deus diligit. cui rēdit. Et nō qz is cui pl⁹
donauit. Sed beatissima virgo plus oib⁹ dilexit. ergo ipsi plus do
nauit. ergo et ipsa peccauit. ¶ Itē Ro. vij. Omnia coopantur in bo
nū his qui fm̄ ppositū vocati sunt sancti. Glo. etiā peccata. sed om
nia que cooperant in bonū habuit beata vgo. ergo pctā habuit. Itē
glo. ibidē sine quib⁹ nō viuūt. Itē glo. impossibile est quēcūqz sc̄m̄
aliqñ nō cadere. Itē p̄ma ioh. j. Sanguis filij eius emūdauit nos
ab om̄i peccato. Glo. m̄ nos nō debemus putare qz diu viuim⁹ om
nino posse a peccato mūdari. Itē ioh. iij. Quid mihi et tibi est muli
er. Sup hoc d̄t Cryf. qz aliquid humani passa fuit. quasi ppter va
nitate voluit christū miraculū facere. Item Prouer. ij. Quis p̄r di
cere mūdū est cor meū Itē Eccl. Nō est iustus qui faciat bonū et nō
peccet. Prouer. xliij. Septies in die cadit iustus. ¶ Itē qz nō sit ipi
us p̄uilegiū videtur. qz nō uenit ei soli. qz multi angelorū nūqz
peccauerūt. Etiā aliqz infans statim baptizatus euolat si morit. er
go ille nunqz peccauit actualiter. Itē iob. xv. neqz em̄ reprehendit me
cor meū in om̄i vita mea ¶ Contra Aug⁹. d̄t. de qua ppter hono
rem filij cū de peccatis agit nullā volo fieri mentōem. Itē idē. Ego
puto qz copiosior et. Itē vt sup de sc̄ificatōe in utero. Itē peccatus
veniale nō habuit. ergo et. qz vbi aliqd de pctō veniali. ibi aliquid
vacanz de gratia. sed ipsa plena gratia fuit. ergo nihil de pctō fuit in
ipsa. ¶ Itē Aug⁹. inde scimus qz plus ei gratie collatū sit ad vincen
dum ex om̄i parte pctm̄. quomā recipere et parere meruit quē cōstat
nullū habuisse pctm̄. ¶ Itē necessitas peccādi relinquet in exercitiū
eorz qui cadere possunt. sed ipsa cadere nō potuit. ergo illud exerciti
um habere nō debuit. ¶ Itē Ansel. Ea puritate beata virgo nitebat
qua sub deo maior neqz intelligi. sed maior p̄t intelligi si peccauit. er
go nō peccauit. qd p om̄ia verū esse credimus. ¶ Et ad autoritates in
strariū adductas respondemus qz om̄es ille de peccatoz iure loquā
tur viatorz hominū. illud autē beatissime virginis est p̄prium et speci
ale p̄uilegiū respectu omnia viatorz et sp̄ale derogat generali. Qd
autē Cryf. d̄t. qz aliquid humani passa fuit. hoc est verū. qz vt hō homi
nib⁹ sp̄assa fuit. Sed qz aliquid vani passa fuit p om̄ia falsum est
et contra Augustinum.

¶ Secūdo de p̄uilegio qd est peccandi impossibilitas. vtrū
ipsa potuit mori. ergo potuit peccare. ¶ Et videt qz sic. quia
potuit qz peccare potuit. et qz nō potuit reduci in actum potētia mo
n ij.

Contra

Ad autoritates
tes dōm

Prima rō